

Szerkesztői iroda:
Nagyenyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hozá
lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hozá
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adatként vissza.

KÖZÉRDEK

Vegyestartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek
helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félre . . . 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:
3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyilttér sora 15 kr.

Alsófehérvármegye üdvözlő feliratai Mária Valéria ő fensége menyegzője alkalmából.

Felsőleges Császár és apostoli Király!
legkegyelmesebb Urunk!

Felsőleges Császárné és Királyné!
legkegyelmesebb Asszonyunk!

A hű ragaszkodás a lélekből jövő szeretet érzelmeinek tolmácsolásául a Gondviselés alig nyújthatott volna vármegeink hódolateljes közönségének szebb és magasabb alkalmat, mint az igaz hűség és szeretet ama szent és legfelségesebb frigyét, mely Felsőgegek dicsőséggel teljes, legmagasabb családi körében Mária Valéria császári és királyi Főhercegnő ő Fensége és Salvátor Ferencz császári és királyi Főherceg ő Fensége között, fenséges szívüknek általános örömet keltő szabad elhatározásából, meg fog kötetni.

Hála telt szívvel ismerjük be, hogy Felsőgegek legnemesebb lelkének legfőbb gondját népeiknek, e nagy családnak boldogulása, szerencséje képezi. Mint e nagy család egy része: Alsófehérvármegye közönsége is fel-emeli szívét a trón számolyáig s a felsőleges királyi kegynek, a népek boldogítására irányzott fejedelmi törekvésnek tisztellettjes viszonzásául, a felsőleges uralkodó család örömmünnepe alkalmából legmélyebb hódolattal fejezi ki Felsőgegek előtt legőszintébb üdvözlétét és szerencse kívánatát, forrón óhajtván, hogy fenséges gyermeküknek, anyai királyi erény nemes szívű örökösének, a Mindenhatótól megáldott, igaz boldogságában felsőleges szülői lelkük öröme állandó legyen.

A boldogító öröm e közös érzete is, mely a tróntól kezdve a birodalom minden lakóját áthatja a felsőleges uralkodó család iránti szeretet hatalmával, bizonyára újabb és mindég erősebb jelül szolgálhat arra nézve, hogy békében és harcban egyaránt készek vagynak minden áldozatra, melyet mint hű alattvalóktól s mint igaz hazafiaktól felsőleges Királyunk és szeretett hazánk boldogsága joggal megkíván.

Esedezve, miszerint hű érzelmeink kifejezését kegyesen fogadni méltóztassanak, a legmélyebb hódolattal maradunk Császári és apostoli Királyi Felsőgegeknek legalázatosabb hű alattvalói.

Fenséges császári és királyi Főhercegnő!
Fenséges császári és királyi Főherceg Úr!

Azon szent szövetség, mely Felsőgegek fejedelmi erényekkel teljes szíveinek szabad elhatározásából létesül, azon magasatos frigy, melyre Felsőgegek, mint a felsőgegen uralkodó család dicsőséges két ágazatának tagjai ő császári és apostoli királyi Felsőge legkegyelmesebb Urunk és felsőleges Kfrályunk boldog szülői áldását bírják, méltán indít bennünket arra, hogy tiszteletteljes üdvözlötünket és szerencse kívánatainkat Felsőgegek előtt kifejezzük.

Annál nagyobb örömmel tesszük érzelmeink ez őszinté nyilatkozatát, menél inkább fokozódik hála érzetünk s alattvalói hűségünk felsőgegen uralkodó Királyunk, és Királynéink iránt, kik nemzetünk, hazánk jólétét, fejlődését boldogulását nemcsak lelküknek kegyes indulatával segítik elő, hanem ez érzelmeiket családjukban, királyi szívük szeretetének zálogaiban: fenséges gyermekeik lelkébe is elvívhatlan örökségképpen oltják be.

E nagy és nemes érzelmek örökségét legtelyesebben, a gyöngéd gyermekkor eszme és érzelm körének legelső nyilvánulása óta fejlesztve, Felsőgegekben látjuk Fenséges Főhercegnőt, ki hazánkban nemcsak születésénél, hanem tiszta lelkének magasatos érzelmeinél fogva is bizonyára az a szeretet teljes nemtője leend, minőt nemzetünk a megpróbáltatás s az öröm váltakozó napjaiban, Felsőgegek hön szeretet édes anyjában, a mi imádásig szeretett felsőleges Királyunkban bír!

A Mindenható áldását, kegyelmének soha ki nem fogyó malasztját kérjük Felsőgegek szent frigyére! Legyen Felsőgegek boldogsága, megelégedése hosszan tartó életük folyamán állandó és zavartalan! A mi szeretetünk, mely rokonszenvünk kisérni fogja fensőgegeket az élet útjain azzal a hűséggel és ragaszkodással, melyet szíveinkben a legjobb szülők, a legnemesebb Uralkodó pár felsőleges példája tett erősé, örökössé!

A legmélyebb hódolattal maradunk a fenséges cs. és kir. Főhercegnőnek és a Fenséges cs. és kir. Főherceg Urnak

legalázatosabb szolgálai.

Alsófehérvármegye rendkívüli közgyűlése.

Számosan jötték össze f. hó 25-én vármegeünk törvényhatósági tagjai, hogy a legalkotmányosabban uralkodó királyunk szeretett leányának Mária Valéria ő fenségeinek közlegő nász ünnepéje alkalmából az országos örömben részt vevén, érzelmeiket megfelelően kifejezésre is juttassa. Az esős idő dacára reggel 10 órára a közgyűlési terem érdeklődőkkel és bizottsági tagokkal megtelvé. Br. Kemény Kálmán főispán az ülést megnyitotta s élénk szavakban esetelvé az ő felsőgegek családjában legközelebb végebe menendő nász ünnepéjének jelentőségét, éljenzéssel fogadott indítványára a gyűlés egyhangú határozattal emelte, miszerint a felsőleges uralkodó párhoz és a felsőleges főhercegi mátkapárhoz üdvözlő feliratokat küld, a főjegyző tollából eredt és nyomban felolvasott meleg hangú felirat változatlanul, éljenzés közöt elfogadtván — megfelelő díszes alakban fognak legfelsőbb helyre terjesztetni Átúrván a napirendre, tárgyalás alá került egy pár elanynyira fontos ügy, melyek egymagukban is mindig elegendők egy rendkívüli közgyűlés tárgy sorozatának kiváló érdeket kölcsönözni. Eppen ezért ugom egyet a sorrendben, és elreferálok azt a szokatlan esetet, mely a törvényhatóságok életében oly ritka, mint a fehér holló, de melyet alkalmazni kell, ha szükséges, mert meg vagyunk irva, hogy „röndnek muszáj lenni“. Ki ne találta ki, hogy az abrubányai rendtelenségről van szó, még pedig az alkotmányos önkormányzat önkormányzati testület legfontosabb szervének, a város képviselőinek rendtelenségeiről, melyeknek véget vetni immár csakugyan időszertvé lett. Meg is rendszabályozta a vármege e közgyűlése az abrubányai kollegákat (pardon én falusi vagyok!) Az alispán által nagy gonddal végzett részletes vizsgálat adatait feltüntető iratokból meggyőződve a közgyűlés, hogy az abrubányai képviselő testület a párturalom és személyes gyűlölködés vakító szenvedélyének hatása alatt, törvényben és szabályrendeletben előírt kötelesegeit ismételt figyelmeztetés dacára sem teljesíti, a törvény és saját hatóságának közegei iránt oly tiszteletlenséget tanusít, mely a hivatali tekintélyt alá ásná, a folytonos tevékenységet igénylő adminisztrációt megbénítja, sőt lehetetleníti s ennélfogva Abrudbánya város jelenlegi kprviselete több-

TÁRCZA.

Emlékezés Nagyenyed pusztulására.

(1849. január 8.)

Szilágyi Farkastól.

Vérontás itt sem történt. Ezt a menekülő csoportot nagy részben szintén az első rendbeli magyar mentő csapat szállította Tordára.

Legyen e helyen még két nemes érzésű oláh ember neve feljegyezve. Irimia (Rosu) Vasziljának hívták az egyiket, Konrad N.-nek a másikat.

A „Salman“ sikátor borsorán, közel a patakhoz lakott mindkettő. Ügyvéd Veress Bálint zsellérei s egymásnak közvetlen szomszédai.

A halálra üldözöttek közül számosan menekültek ezen két ember házához is. Kik ide menekültek, azok is kivoltak már zaklatva mindenünne.

Irimianál voltak a többek között Fodor Miklós, Szőlősi József mézáros nejevel, Zsigmond András m.-béli birtokos A n n a nevű hajadon leánya stb.

Konradnál mások, a két háznál összesen 12—15 egyén. Ez a két jó ember egységre lépett, hogy menekülteiket kölcsönösen védelmezik. Egymásnak adott szavakat becsülettel meg is tartották. Mikor a házába tolokodni akaró rablókkal egyik nem birt, segítségére ott termett a másik s viszont. Ha szép szóval sem mire sem mehettek, a rablókat erősebb fellépéssel utasították vissza házuk küszöbe elől.

Nemes maguktartásával ők is elértek annyit, hogy házukba senkit sem gyilkoltak le.

A felkelő oláhoktól maga Irimiané is annyira megijedt, hogy jan. 12-re viradól, a házában volt Szől-

ősi Józsefekkel, az Ujlaki Gusztáv honvéd hadnagy által vezetett magyar mentő csapattal Tordára ment.)

Ilyen emberies érzésű oláhok voltak még Enyeden. Sőt voltak ilyenek jelentékeny számmal a közeli falvakban is. Mindeniknek nevét megtudnom nem sikerült.

Nehányt a 41 évet magában ölelő nagy idő keze, az emlékezet táblájáról már le is törölte. Egyébiránt mikor a menekülést és mentést fogom részletesebben tárgyalni, még lesz alkalmam néhány, valóban becsületes enyedi és vidéki oláh ember nevét feljegyezniem.

Elkel ösmernünk, hogyha ezen oláhok keblében nem olyan szív dobog, mely az irtóztató szerencsétlenség látására részvétet érez; ha nem viszhangzik lelkükben Urunk Jézusunknak eme tanítása: „Valamit akartok azért, hogy cselekedjenek az emberek ti veletek, azon cselekedjétek ti is azokkal“; ha ezen emberek a halálra zaklatott, félmertelenre vetkezett enyedi magyarok egy részét a rájuk irányított fegyverek csöve, láncsák hegye, felemelt vasdorongok és a szokatlanul kemény hideg ellenében oltalmuk alá nem veszik, meleg hajlékukba be nem fogadják, mint sokan tették, azonesetben az Enyeden 1849. január 8. és az ezt követő napokban legyilkoltak, megsebesültek, az irtóztató hideg miatt megfagyottak, vagy tagjaikban megbénultak száma, minden bizonyonnyal legalább is megkétszereződött volna.

Ha ezt el nem ösmernők, igaztalanok, sőt háládatlanok lennénk.

Örömmel szedtem azért össze és jegyeztem fel e helyen amaz egyszerű, de becsületes emberek egy részének neveit.

Humánus eljárásaikból egy igen megnyugtató tanulságot is meríthetünk, hogy t. i. hiában való kísérlet mely oda irányul, hogy az Isten képebe teremtet ember lelkéből a nemesebb érzés teljesen és végkép kiirtassék

*) Irimia Vaszilika közlése alapján.

s az emberi lény az oktan állatok sorába törpíttessék alá, még ha az Isten szolgálai vetemednek is arra, hogy hűvek előtt a felebaráti szeretettel teljesen ellentétes és végtelenül bűnös erkölcsi tanokat hirdessenek, példákat mutassanak.

Az ilyen tanok elhíntelt magvai sokak lelkében kikelnek s az égre kiáltó bűnök gyümölcseit nagy bőségben termik, miként az Enyedet felülő anyai ezerek szívtelen eljárásaiban szomorúan tapasztaltuk, de vannak keblek melyekben az ilyen magvak kösziklára hullanak, elvesznek, az adott gonosz példákat nem követik s az ember marad Isten képeinek, nemes erkölcsi lénynek, minők amaz egyszerű, de jó emberek a legbűnösebb félre vezetés dacára is maradtak volt.

Ez amaz örvendetes és megnyugtató tanulság, melyet amaz el nem ronthatott embereknek, ama borzasztó időkben tanusított humanus eljárásaikból meríthetünk.

Mig az enyedi oláhok egy része s a vidékiek közül is néhányan elismerést érdemlő buzgósággal fáradtak, hogy üldözött magyar felebarátok közül kiket lehet életben megtartassanak, azalatt az emberirtás bűnös munkája, a pusztuló város minden pontjain lankadatlanul és hővel folyt tovább.

Jan. 9-én délkörül kére kerítik az öreg Biencsán Károly m.-szentkirályi birtokost, Győrfi Mihály börtönőrt, Réderberger Antal kovácsmestert, és néhai br. Kemény Simon volt szakácsát Gál Mihályt.

A szerencsétlen emberek hátáról a téli feleőt leve-szik, lábaikról a lábbelit lehuzzák, fővegeiket fejükről le-dobják s azután mezitláb, fedetlen fővel, ruhátlan testtel, láncsák között sétára kényszerítik.

Megjártatják velök Szentkirályi utcát, ezután a Tö-vis-utcát végig. Ennek felső végétől megtérnek s jönnek ujjalag be a város központja felé.

égének ezen magatartása a község érdekeit komolyan veszélyezteteti, egyhangulag kimondotta miszerint az 1886 évi XXII t. cz. 61 §-a értelmében a belügyminiszternél javaslatba hozta, hogy a képviselőt oszlassa fel a közigazgatási ügyek időközi vezetése iránt a vármegye utján intézkedjék.

E kellemetlen és elkomorító elnöki enuntatio után megemlítem, hogy a különben merő jó akaratu és indulatu közgyűlés elsötétült arca csak akkor derült teljesen ki, midőn gr. Bethlen Andrásnak földmívelési miniszterré történt kinevezetése alkalmából a törvényhatóságokhoz intézet meleg hangu értesítvényére elhatározta őt, az erdélyi részekben már főispánsága idejében is kifejtett hazafias működéséért s különösen közgazdasági érdekeink körül kifejtett munkásságáért feliratban üdvözi. A vármegyei pénztár köztisztviselői álló örétől Miksa Miklóstól, nyugdíjba vonulása következtében átvétetvén a szokásos felmentvény megadatott, s a vármegye közbecsülésben álló tisztviselőjének hosszas és hű szolgálatai méltánylásaül jegyzőkönyvi elismerés szavaztatott.

Nem kevésbé jelentős momentummal és jól eső tudásul szolgált (különösen a balázsfalviaknak, nó még a nagyenyedi telekkönyvi referensnek is) hogy a balázsfalvi kir. járásbírójának telekkönyvi hatósággal leendő felruházás czéljából Balázsfalva város, valamint több érdekelt község képviselőinek pénzbeli áldozat felajánlására vonatkozó határozata jóváhagyást nyert. Marosujvárnak kegyesen megengedett, hogy egy, az új állategészségügyi törvény kivánalmának megfelelő modern közbiztonsági létesíthetősére 1400 frtos költséget a Bruder ládából 3 évi törlesztési időre a remélt vágatási díjak terhére felvehesse.

Fehérvár szab. kir. városnak a városi tisztviselők segéd és kezelő személyzetének fizetési felemléséről szóló irigylésre méltó „Pótszabályrendeletének jóvá hagyása után alispán előadására a gr. Mikes Árpád és Alvincz, Borberek, Sibiszar községek révjogának fenntartása kimondatott s meggyőződés közgyűlés dr. Varró jegyző világos előadásából, hogy a vingárdi körjegyzői választás a törvény kivánalmainak megfelelőleg folyt le.

A közgyűlésnek általános örömet kelto tudásul szolgált azon bejelentés, miszerint hazánk több tekintélyes vármegyéje a megyei autonomia, illetőleg a tisztviselők választása rendszerének fenntartása végett Alsófehérmegye mondhatni kezdeményező átiratát, hason szellemű felirat felterjesztésével támogatták. Végül a mihályfalvi maros hid ügyének előkészítésére kiküldött albizottság előzetes engedély mellett, az ügy állás tájékoztatóján jelenve, hogy a vármegyét az eddigi adatok részint csak a hidfőkhöz vezető ut kiépítésének és a hidnak műszaki vélemény alapján évi 300 frtra tehető költségei terhelendik a révjogok kisajátítása mellett, a közgyűlés jelentést örömdetes tudomásul vette s miután a jegyzői kar eleven tevékenysége folytán az alig 5 percznyi szünet alatt teljesen elkészült és felolvasott jegyzőkönyv hitelesítve lett, főispánunk éltetése után eloszlott.

Referens.

Közbe-közbe, rabolt és borral telt kulacsokból nagyokat isznak s rá nagyokat röhögnek.

Egy ilyen kulacs ürítési alkalmat Réderberger mérészen megragadva, kerekét old s szalad egy legközelebb fekvő telek irányába. Az oláhok nyomban észreveszik s nagy kiabálások között futnak utána, de Réderberger ügyesebb volt mint ők s szemeik elől eltűnt. Nem akadtak többé rá.

Nehogy a más hárommal is úgy járjanak, mint Réderbergerrel, a Szentkirályutca nyílása előtt leagyalták s megölték mindhármát. A szerencsétlenek hosszasan vívódtak a halállal.²⁾

Széles Eerenz kincstári mérnök, Szatmári Nagy József ügyvéd. Vida Bálint szintén ügyvéd, kényelemhez szokott, ekkor már hajlott kora emberek mindhármán.

Ezek az uri emberek, a katasztrófa első éjjelén, a Prodán prefektől kapott védőlevéllel zsebökben, a „Farkaspatak” erdőségbe menekültek s jan. 10-ig itt nyomorogtak. A hideget és éhséget nem bírván tovább elviselni az nap reggel a Farkaspatakba távoznak s utjokat a város felé veszik. A Tóth utcában levő malom közelében emelkedő pallóig el is érhettek, itt azonban egy csoport lánças oláh őket körülvési. Mutatják Prodán által aláírt védő leveleiket s e mellett megtámadóik jobb érzületére hivatkozással kegyelemért esedeznek.

Nem használt sem a védő levél, sem az esdeklés. A gyilkosok rájuk rohantak, leagyalták, lánçasokkal összeszurkált vagdalták s azután vérökben fetrengeni hagyták.

Iszonyu kínok között multak ki mindhármán. Ezen kanibáli munkában magyar paraszt embernek is része volt.³⁾

Horváth László nyugalmazott huszár kapitány 70

²⁾ Bakk János szemtanu közlése alapján.

³⁾ Krizbai István és Szilágyi József öreg polgárok közlése alapján.

Néhány szó a községi közigazgatás köréből.

A tapasztalás sok oly szükséges intézkedések halmazát tárja előnkbe, melyeket el nem rendezni, mellőzni, nem csak hogy, káros különösen az állam háztartására nézve — de sőt a figyelmetlenség, gondatlanság vagy éppen a hanyagság bélyegét mutatja föl a nagy közönség előtt.

Első sorban tehát az állam háztartásában, jelen alkalommal a kincstár érdekében mondom el eddig szerzett tapasztalatomat.

Van az államnak egy közös teherhordó szekere melyet soha sem javítanak, De sőt napról-napra annál több különböző dolgokkal terhelik úgy annyira, hogy bizonyára nem sokára össze fog roskadni az állam kimonhatatlan kárára, mert nem gondol senki azzal, hogy e szekér jó karban tartásától és hordképességétől függ, legkisebb nagytás nélkül el lehet mondani úgy egyesek, valamint az államérdekeinek előmozdítása, haladása és megóvása.

Ez a hasonlatnak fölvetett szekér a körjegyzői intézmény, s ennek, — fájdalom, hogy ily hasonlatot kell használnom — teherhordó állatai a körjegyzők, kik a vállalkra felette túlhalmozott teendőikön kívül „8 nap” 3 nap”, „48”, „24” óra alatt és „azonnal” tartított kifejezésű rendelkezések nem teljesíthetéseért minden nap, minden órában, de sőt minden perczen kívánnak téve büntetés, fegyelmi kereset és felfüggesztések szomorú, erkölcsöt megölő következményeinek. Es daczára, hogy a körjegyzőség sarkpontja, de sőt nyitja egész állami közigazgatási, tanügyi, pénzügyi stb. rendeletek és egyéni kivánalmak elintézésének, illetve végrehajtásának, mindazonáltal tisztviselői a legsilányabb módon vannak javadalmazva, segélyezve, minden hivatalok tisztviselői között, holott legtöbbször terhes családdal bírnak és a felsőbb közegek a legnagyobb pontosságot várják.

Ugyanis a körjegyzőtől azt kívánja a törvény, hogy ő ne csak közigazgatási hivatalnok legyen, ki e tekintetben helyét, becsülettel betöltse, hanem egyszersmint legyen szorgalmas hivatalnok, munkássága az állami kincstár érdekeinek is, mondhatni semmiért.

Önként felmerül már most azon kérdés, hogy egy körjegyző egyedül, ki annyi teendővel van túlhalmozva, csekély fizetése daczára hogyan lehet eleget pontosan a magas állam minden kivánalmainak?

Bizony a kinek csak némi csekély gondolkozása van és megfordul egy körjegyzői irodában naponként, az bizony meggyőződhet azon terhekről, melyek egy körjegyző vállára nehezdednek, mert úgy egyeseknek valamint a hivatalos rendeleteknek. 14. nap, 3 nap, 48 óra, 24 óra és azonnal büntetés, fegyelmi eljárás terhe alatt eleget kell tenni, de senki sem gondol arra, hogy vajjon egyedül a körjegyző képes-e azt a kellő pontossággal teljesíteni, s ha nem, mi oka a látszólagos hanyagság vagy mulasztásnak, s hogyan lehetne ezen segíteni, mert azzal, hogy egy körjegyzőt. hivatalától megfosztunk, legkevésbé sincs a bajon segítve.

Eddigi tapasztalatom szerint, ha a körjegyző csak a közigazgatás terén lenne elfoglalva, bizonyára ebbeli hiva-

éves öreg ember. A Szentkirályutczában lakott. Mint derék katona vett részt a Nagy Napoleon ellen vívott több véres ütközetben. Nyugalmaztatása után szülővárosában N.-Enyedben vonta meg magát s itt élt csendes elvonultságban, a politikával mit sem törődve.

Mint császári katona arra még csak nem is gondolt, hogy az osztrák dinasztia lobogói alatt küzdő seregek részéről bántódása lehessen. Nem mozdult tehát Enyedről.

A katasztrófa bekövetkezése után magára öltötte huszárkapitányi díszöltönyt s a személyével történendőkre ő is mint Czinege mély aggodalmak között várakozott.

Január 10-ig nem bántották. Erkölcsi tekintélyével és a Császár nevére hivatkozással, ezen időig sikerült az őt is untalan zaklató, fegyveres oláhokat magától távol tartani.

Ezen nap reggelén azonban egy újabb csoport rontott be hozzá, mely többé nem figyelt senkire és semmire; mely kegyelmet nem ösmert.

Ez az elvadult csoport a tisztos öreg katonára rohant, őt előbb földre terítette, lábait össze kötözte, egy ideig a földön huzcolta, végül lánçasokkal összemarczagolta, aztán vérében fetrengve hagyta.

A szerencsétlen öreg ember összetépett és meggyalázott egyenruhájában mult ki a legnagyobb kínok között az utca közepén.

Az irtózatos jelenet láttára gazdasszonya szívzsel-hűdést kapott s meghalt ő is.⁴⁾

László István kincstári ügyész, ölös magasságu, tekintélyes uri ember, ekkor már 60 éves. Lakott a magyar utcában, a ref. papi lak közvetlen szomszédságában.⁵⁾

(Folyt. köv.)

⁴⁾ Lásd Br. Kemény Gábor „N.-Enyed és Vidékének veszedelme” 163 lap. Lásd Viskolci Henrich jegyzetét. Horváth L. holttestét, a hullák összeszedése alkalmával, a Szentkirály utcában találták meg az utközepén.

⁵⁾ Most Szini ref. esperes tulajdonát képezi ezen telek.

tásának pontosan megfelelőhne, ellenben így és jelen körülmények között a teendők teljesítésében a folytonos sántikálásnak vége hossza soha sem lesz, aztán éppen a pontosságról szó sem lehet minden igyekezete daczára sem, melynek kitolyása: a sokféle dorgálás, fenyegetés, büntetés stb. hosszu sora következik be és a melyek igen gyakran gyászos elkeseredést, családok tönkre tételeit vonják maguk után.

Ezektől eltekintve térjünk a dolgok gyakorlati oldalára.

Az 1883. évi XIV. t. cz. elrendeli, hogy a körjegyző a közigazgatási teendőkön felül pénzügyi közeg is legyen t. i. a mindennemű adónemeket, írja össze, ezeketán a községi adófőkönyvekbe az aláírást eszközölje és az adószedést a községi bíróval közre működve teljesítse. Igen természetes, hogy a pénzügyi eljárások a leg-nagyobb rendet és pontosságot igényelnek, úgy szintén más hivatalok is, már most hogyan lehet ezeknek eleget tenni egy körjegyzőnek ennyi munka halmaz között.

No ekkor a gondolkodó észnek be kell látnia azt, a mint csakugyan van, hogy ezekre, ezeknek teljesítésére egy ember egyedül képtelen.

Mindezekből kifolyólag tapasztalatom szerint nézetem az volna és talán nem is alaptalan, hogy minden körjegyzőségben vagy segéd körjegyzői állás, összes adók kezelésére legyen elfoglalva, vagy pedig minden körjegyzői körben választassék egy oly szakértő egyén, a ki minden nemű kincstári tartozásokról vezessen nyilvántartást, községeit, minden héten egyszer járja be pontosan, érte, hogy a fuvardíj, a napi díj fizetésre legyen ezen kívül az adó beszédési díj 2 krban forint után állapítások meg azon megjegyzéssel, hogy az így fölvetett adószedő csak is a könyvelést vezette, a begyűlt összegeket a bíró vegye őrizet alá és beszállítsa végett.

En azt hiszem hogy ezen esetben még segédjegyzőre sem lenne szükség, de el lenne érve a czél az állam kincstár érdekében, hogy annyi hátralék nem állna fenn.

A fennebb mondattak alapján tehát mind két esetben nevezteknek az adónemek évenkénti összeírása, az adófőkönyvekbe leendő bevezetése egyénenként, évenegyenként, a minden nemű kincstári tartozások hátraléki kimutatásainak összeállításra lenne kötelezőség, sőt segédjegyző alkalmazásával még a végrehajtás is, — és én azt hiszem, hogy a fentirt értelemben intézkedésekbe aradófizetők is szívesen belé egyeznének minden ellentmondás nélkül, most már az el nem vitatható tény, hogy egy családos körjegyző és éppen a kinek terhes családja van, nem adhat, egy képzett egyénnek saját csekély fizetéséből oly díjazást, mely szorgalmának és igényeinek megfelelőhessen, s így kintlódnia kell holmi ringy rongy csattangoló irka firkászokkal, kiknek igényeik szerényebbek, csakhogy ezekben köszönet nincs és legtöbbször a körjegyző kissébségére válnak selejtes erkölcsi maguk viselete által.

Ezekből származik tehát, mert a körjegyző a fennebb elősorolt teendők pontos teljesítése egyedül képtelen, az a sok kelemetlenség, melyek a körjegyzőt és családját sújtják, és sok szép reményű család jövőjének ásták és fogják megásni sirját.

Mindezeket össze véve arra meggyőződésre kell jönnünk, hogy a felsőbb és erre hivatott hivatalos közegeknek jó volna átlátni a fennebb elmondottakat s ha jó közigazgatási és pénzügyi kezelést kívánnak, szíveskedjenek oda hatni, hogy az alap, a melyre támaszkodnak, s azon közegek kiktől elvárják, a körjegyzők, legyenek méltányosan gyámolítva segélve, mert ellenben, és ugyan jós nem vagyok, ezután minden több teher nehezedik vállalkra s még több hátralék több pontatlanság merül fel és fog fölmerülni, melyek mind azt bizonyítják jövőben, mint bizonyították eddig is, hogy oltsó husnak hig a leve.

Péteri Gyula

VEGYES HIREK.

— Uj előfizetést nyitunk július—szeptember hónapra 1 frttal — július—december hónapra 2 frttal.

Az előfizetések megújítását s a hátralékok beküldését tisztelettel kéri a kiadóhivatal.

— Éljen Gyulafehérvár derék képviselő testülete! mely folyó hó 23-án tartott gyűlésében egyhangulag elhatározván monografiája megírását, erre 4000 frtot szavazott meg. Király Pál, a dévai főreál iskola kintűnő tanára, jeles történész írja meg e művet, mely 3 év alatt elkészülvén, a millenium alkalmára készen lesz. Tisztelt vármegyei és városi hatóságok! Kövessük ezt a derék példát!

— A vizsgák ideje, a nagy aratás, lejárt. Ezek között különösen ki kell emelnünk a városi elemi iskola s a polgári leányiskola vizsgálatait, melyek nagy közönség érdeklődése mellett folytak le általában kielégítő sikerrel. Megadta mindenkinek a magáét, mégis különös elismeréssel emeljük ki Grail Eleonóra és Fizi Katinka

tanítónők szebb munkát foglalt meli br. jó izlésű, tanfolyam ga bezárója széde, Sebe sai énektan karének utá mire a jute majális köv — Ö aknai állam totta meg. A mai viza ványából zik egykor l a nagyen atlanul ese gyárosodás képviselőt ma is friss s tartsa — A évzáró vize ben június Gáspár Ján dekl szül nök ur, Fa gondnoksa jelét mutat kola össze getelőle ha görgénysze szintén kü osztása a aztán nem — V csinálni eg iratja meg tud. Egsz nagyságos ujjab form makkal ille a f. hó 26 telen kimo mazó képv is e melle zatott. Mo a kik derü Legfőbb id — N delleness rulat el se el nem vég lehetett a tozásait. A re emelked 740 m. m +11.3-re legromályo vékony vol bomlás és kedni kezd 13-ke óta hófelhők te lik az erdő ikben dár is csak+40 — A vadakról é tet 1 óz, 677 fogoly 115 borz, 49 sas és összesen meg lehet — Ke együnk b

tanítónők ritka eredményű fáradozásait. A szebbnél-szebb munkák kiállítását, mely az új város ház nagytelét foglalta el, folytonosan nagy közönség nézte. Megjeleni br. Kemény Kálmáné főispánné ömlga, e ritka jó izlésű, áldozat kész urnó is, ki előtt a kézimunka tanfolyam több jeles növendéke be lett mutatva. A vizsga bezárója az ev. ref. templomban volt. Dr. Bartók beszéde, Sebestyén Sándor tartalmas beszámolója és a Borsai énektanár fáradhatatlan buzgalmát dicsérő, hatásos karének után dr. Kovács Ödön mondott bezáró beszédet, mire a jutalomosztás s ezt bezárólag egy kis rögtönzött majális következett a sétatéren.

— **A nagyenyedi Bethlen-főiskola ifjusága** folyó hó 22-én tartotta meg ez isk. évi utolsó önképzőköri gyűlést, melyen egyszersmind a jövő 1890—91-ik évre a tisztújítást is véghez vitte, még pedig a következő eredménnyel: Elnöknek közfelkiáltással ügybuzgó titkárá, Tárkányi György III. é. teológust, alelnöknek Viski Gyula II. é. teológust választotta meg; titkárnak választott általános szavazattöbbséggel Kállay István I. th.; jegyzők lettek: Makkai Jenő és Szakács Imre VII. gymn. oszt. tanulók.

— **Ötven éves tanítói jubileum.** Márk Pál vizaknai állami elemi népiskolai tanító, ép' a napokban tartotta meg növendékeivel az ötvenedik évzáró vizsgálatot. A mai vizaknai nemzedék majdnem egészen az ő tanítványaiából áll, kik ma is szeretettel és becsülettel környezik egykori tanítójukat. Márk székely születésű ember l a nagyenyedi főiskolának volt növendéke. Eleinte halálánul csekély összegéért szolgált, mint tanító. A magyarosodásnak mindig lelkes barátja volt; Vizakna város képviselőtársának is ügybuzgó tagja. A derék öreg tanító ma is friss egészségnek örvend; éltesse az Isten sokáig s tartsa meg jó egészségét!

— **Az asszonynépi állami elemi népiskola** évzáró vizsgálata szépszámu hallgató közönség jelenlétében június hó 22-én d. u. 3—6 óráig tartatott meg ns. Gáspár János kir. tanfelügyelő ur elnöklete alatt. Az érdekelte szülőkn kívül jelen voltak Albert Iván kir. mérnök ur, Farkas Miklós körjegyző és Monostori Károly gondnoksági elnök urak. Monostori ur igen szép tanulmányát mutatta fel áldozatkészségének az által, hogy az iskola összes növendékei részére osztott ki a vizsgálat végzetével hasznos jutalom könyveket. Vizsont Pallos Albert görögnyelvtanár áll. isk. tanító, Asszonynépe szülőte, szintén küldött 35 darab jutalom könyvet, melyeknek kiosztása a jövő tanév végére halasztatott. Az ilyen tettek aztán nem szorulnak a dicsőretek.

— **Vizakna városból** erőszakkal nagyközséget akar csinálni egy román atyafi, a ki valami zűgűrkász urral iratja meg bizonyára főmedvényeit, mert magyarul nem tud. Egyszer már elutasították, de azért föllebezett a megye nagyságos alispánjához, s beadott a képviselőhez is egy újabb főmedvényt, a melyben oly galád, alaptalan rágal-makkal illeti a városi tanács és képviselő tagjait, hogy a f. hó 26-án tartott közgyűlés határozatilag volt kénytelen kimondani, hogy fegyelmi keresetet indít a rágal-mázó képviselői tag ur ellen. A két jelenvolt román pap is e mellett szavazott, s így a határozat egyhangulag hozatott. Most már ki fog derülni, kik azok a jó madarak a kik derűre borura sárral dobálóznak es piszkolódnak, Legfőbb ideje már, hogy alaposan kiporoltassék a hátuk!

— **Napfogyatkozás jun. 17 és időjárásunk rendelkezése.** Esővel kezdődött 17-ike és az irigy borulat el sem is oszlott, míg a napfogyatkozás egészen el nem végződött. Mindazonáltal élesebb megfigyeléssel lehetett a felhőzetet keresztül is követni a tűnemény változásait. A hőmérséklet + 6.6 C fokról 10°30'-ig +11.8-re emelkedett, a barometer is 730.3 (enyedi állás)-ról 740 m. m.-re; ezentúl a hőmérő 11°45'-ig folyton súlyedt +11.3-re a barometer tovább is emelkedett 740.5-ig. A leghomályosabb II-től 11°30 perczig, jóllehet a felhőzet vékony volt és csak alig esepergett belőle; később sűrűbb bomlás és eső mellett is világosodott s a hőmérő semelkedni kezdett. Másképen is érdekes jun. 17-ike, aprilis 12-ke óta a leghűvösebb nap volt; reggeli 9 óra tájban hófelhők telepedtek a Csákyai-kőre és — a mint beszél-lik az erdőpásztorok — az erdőség mellett tekvő kertje-ikben dér is pusztított. Jun. 18-a reggelére itt helyben is csak +4C azaz 3.2 R. foknyi volt a hőmérsék.

— **A Vármegyénk területén** mult évben elejtett vadakról érdekes kimutatást kaptunk, mely szerint lövetet 1 óz, 13 vaddisznó, 2930 nyul, 207 császármadár 677 fogoly, 457 vadruca, 628 szalonka, 335 vadgalamb 115 borz, 10 farkas, 33 vadmaoska, 1148 róka, 96 nyest 49 sas és keselyű, s ezen kívül tömérdek más szárnyas, összesen 9991 vad, mely összeget azonban pár ezerrel meg lehet toldani.

CSARNOK.

Kettő-e vagy három?

(Diák história)

„Kettő meg öt hét, meg kettő kilencz, azaz hogy együnk hármát; tehát hét meg három tiz, marad akkor

még tiz, abból reggelire a gyerekek kettő, magamnak négy, az összesen tizenhat, négyet tartalékba meghagyok, ha a gyerekek szüksége lenne irkára, tintára vagy a menykő tudná mire. De hát ha többre lesz szüksége? Eh! az ördögbe is — szűkebbre csak nem szoríthatom az egyes tételeket, így is elég vékonyak. Legfellebb, ha a három szivar helyett csak kettőt hozatok. De ez meg nem lesz elég s ha háromba töröm is csak hat jut ki belőle. Már pedig mi az a hat egy olyan nagy pipásnak, mint én. Tehát maradunk csak az előbbi tételeknél Hétre vacsora — a gyerekeknek meg magamnak — háromra lonyai, a miből lesz kilencz. Punktum.”

Azt hiszem, a nyájas olvasó minden fejtörés nélkül kitalálhatja, hogy a ki ezt az óriási pénzműveletet végzi, nem lehet más csak diák. Hát érthet-e más halandó ahoz, hogyan lehet kifállítani két vacsorát, meg két reggelit és kilencz szivart két hatosból úgy, hogy még négy krajczár meg is maradjon? Még a vacsorának és reggelnek kiállítás az csak érthető volna laikus ember előtt is, már ugy a hogy, de hogy három szivarból hatot facsartunk ki, ahoz már csak a diák ember ért. Pedig igen egyszerű az egész. Hozat, kérem, a diák ember kérem három lonyait, vagy másképp országgyűlést (vulgó: jenidje) három kemény pénzéért. Azután veszi az egyiket s letöri egy harmadát s kibontva bele fogja közönséges szivar papirba és kész a szivar. Az igaz, hogy ez egy kissé államellenes törekvés, amennyiben egy szivarnak az a rendeltetése, hogy egy szivarnak szívódjék el, de hát a diák ember mindig szereti az oppositiot.

Csereres Bandi tehát elvégezte magában, hogy a három lonyaiából nem enged egy felet sem. Hiába, pipás ember nem tud tanulni sem, ha szivara niucs bővében. Előszóllította szolgáját.

— Sándor fiam, elmegy a postára ezzel a levéllel, egyuttal nesze, itt van egy hatos, hozzád ebből ötre tejet de bivaltejet ám, tudod azt szeretem, magadnak elveszel két pénzt, háromra pedig hozol három lonyait. Értetted-e?
— „Igenis.”

— „De te, nehogy megint csak itt a szegeleten dobd be a szekrénybe, mint a multkor, mert kihajtalak a világból, hanem vidd a postára, ott vedd be abb' a szekrénybe. De különben mégis várj, elviszem magam. Legalább utközben még egyszer meghányom-vetem, mi tevő legyek.”

Csereres Bandi vette a kalapját s megindult a posta felé, hogy sajátkezüleg tegye fel a levelet, nehogy későn érkezzék rendeltetése helyére, az öreghez. Hogy mi lehet a levél tartalma, azt hiszem szükségtelen mondanom. Két hatos . . . sok tanulni való . . . dohány nincs . . . ergo pénz kell. Azért ment maga, nehogy sokáig késsék.

Az uton meg egyszer szigoru bírálat alá vette a költségvetést, megállapodva minden egyes tételnél. Vacsora okvetlenül kell, még pedig okvetlenül bivaltejt. Ebből már nem engedhet egy jottát sem. Tehát ötre tej, kettőre kenyér ez hét. A gyerek négy krajczárja vita

tárgyát nem képezheti. Az igaz, hogy nem tartoznék vele, mert az apja még a mult félévi privátummal is ké-sik, de hát ezért ő t. i. a gyerek nem koplalhat. Az apák bünéért ne lakoljanak a gyermekek. A szivarok számának megállapítása már mélyebb megfontolást igényelt. Nem tudta elhatározni, kettő legyen-e vagy három? Elérte a posta épületet ekközben, bedobta a levelet, azután visszajövet is a szivarok száma felett töprengett.

Téli idő volt, ugy hat óra után este. Az utcákon sűrű sötétség és mély csend uralgott. A frissen esett hó ropogott ruganyos léptei alatt s a szél a havas esőt csapkodta arczába. Oda sem ügyelt, csak számította magában kettő legyen-e a szivarok száma avagy három? Egyszerre fájdalmas nyöszörgés ütötte meg fülét. Pár lépésnyire, az uton egy sötét alakba ütközött, a ki lehajolva matatott valamit a frissen esett hóban. Bosszusan akart tovább menni, azonban a fájdalmas, síró hangok hallatára visszafordult. A mennyire a sötétben kivethette az alak egy kis, 6—7 éves leánya lehetett.

— „Mit keressz kis leány?” — kérdezte a keservesen sírótól.

— „Kiütötték a pénzt a kezemből, mikor olvastam meg s nem kapom. Istenem, istenem mi lesz velem most, ha nem viszek gyertyát?” — zokogta a kicsi fül-dokolva.

— „Hát'iszen azért ne sírj, eredj haza, mond meg otthon, hogy elvesztetted, adjanak másikat.”

— „Igen, de nincs több, csak ennyit hagyott édes anyám, aztán csak majd későn jön haza onnan, a hova dolgozni ment.”

— „Az már baj, hát akkor ültök sötétben, a mig haza jön édes anyátok.”

— „Csak hogy — jaj istenem, istenem! — s itt ismét hangos zokogásba tört ki a leányka, — mit tud csinálni Mari neni, ha sötétben kell maradnia.”

— „Ki az a Mari neni?”

— „Az az én néném.”

— „Nénéd? hisz akkor nincs baj, kérj tőle pénzt, lesz neki bizonyosan.”

— „Óh dehogyan van, dehogyan van. Betegen fekszik régóta, nem dolgozhat semmit, a pénzét mind egy szálig orvosságra költötte. Most is beteg nagyon, s meghagyta, nehogy gyertya nélkül menjek haza, mint a minap, mert ő fél a sötétben. Istenem, istenem! még meg is ha'hat, mit tudok én akkor csinálni?”

Csereres Bandi benyult a zsebébe, kihuzta az egyik hatost, a melyikből vacsorát akart hozatni, meg szivart s oda adta a kis leánynak.

— „Nesze, kis leány, végy vele gyertyát, de aztán ügyelj nehogy ezt is kiüssék a kezedből, mert tudod, hogy Mari nénéd fél a sötétben.”

S mielőtt a kis leány megköszönhette volna, tovább sietett. És most már nem gondolkodott többé azon, hogy kettő legyen-e a szivarok száma, avagy három?

Tárkányi György.

Körülbelől huszezer raktárban eladott és mindenütt, minden rovar ellen a legjobb szernek tapasztaltatott

ujból olcsóbb lett.

Az eredeti üvegek J. ZACHERL névvel vannak ellátva, árak mostantól 5 kr, 30 kr, 50 kr és 1 frt.

E kitűző szer feltűnő gyorsan elpusztít minden házbogarát, lakásokban vendéglőkben és konyhákban, butorokban és ruhákban, ugy a háziállatok, istállók, üvegházak és kertekben.

A mit papirban mérnek ki, az nem valódi „Zacherl specialitás”

K A P H A T Ó :

Nagyenyeden	Winkler János urnál.	Gy.-Fehérvárt	Mihelyes Zsigm. urnál
„	Cirner J. József „	„	Jakabffy Abert „
„	Bisztricsány Lajos „	„	Fröhich Gyula „
Balázsfalván	Sinberger Salamon „	Tövisen	Slafkovich Jezi nt „
„	Heizskovits Leopold „		

A legkedveltebb és legelterjedtebb fővárosi napilap.

BUDAPESTI HIRLAP

Szerkesztők és laptulajdonosok:

Csukási József és Rákosi Jenő.

Előfizetési árak: **Egy hónapra egy frt 20 kr. Egy negyedre 3 frt 50 kr. Félévre 7 frt.**

Még június hó folyamán

megjelenik a „Budapesti Hírlap“-ban **Stanley** könyve a legújabb afrikai utazásról:

A legsötétebb Afrikában

melyet az egész művelt magyar közönség nagy érdeklődéssel vár. Az érdekes mű az összes jogosított könyvkiadásokkal (köztük a magyar jogosított könyvkiadás is) egyidejűleg fog megindulni.

A július elsejével belépő új előfizetők **Stanley** könyvének addig megjelent részét ingyen kapják meg.

A „Budapesti Hírlap“ az egész furdó-évad alatt előfizetőinek kívánságára a lapot bárhová utánuk küldi még ekkor is, ha a nyáron át többször változtatnak tartózkodási helyet.

Az előfizetési összeg legezészerűbben postautalványon küldhető a következő cím alatt: (3-3)

„Budapesti Hírlap“ kiadóhivatala Budapesten, kalaputca 16.

Gazdasági vegyesek.

* **Finom gyümölcs szállításáról.** A szállítandó gyümölcs épségben való maradásának első feltétele, hogy a becsomagoláshoz használt anyag ne akadályozza a levegő áramlását a becsomagolt gyümölcs közt. Ládák ezéltalra tehát csak akkor lesznek alkalmasak, ha alapjuk és fedelük lécekből áll, vagy pedig elegendő szelelő lyuk van rajtuk: sokkal ezészerűbbek a fűzkosarak. Az egyes rétegek közé kevés rozsszalmát lehet teríteni, de óvakodni kell a széna, moha és faforgács alkalmazásától, mert ezek még előmozdítják a fülést. Azonkívül — magatój értetődik — szállításra csupán hibátlan gyümölcsök alkalmasak. Cseresznyét, pöszmétét és ribizskét száraz időben és nem teljesen érett állapotban kell szedni és azután alacsony, lazán font fűzkosárba tenni, miután a kosár alapját, levelekkel, oldalát pedig búkkfa- vagy más galyakkal beborítottuk. A gyümölcsöt tompa kupalakban rakjuk a kosárba, a közöket lombbal töltjük ki, az egészet font fedéllel borítjuk le. Hasonló módon lehet szállítani szamóczát és málnát. De ha p. o. drága fajtáknál, azt akarjuk, hogy egészen hibátlanul érkezzenek rendeltetési helyükre, mindon egyes gyümölcsöt külön külön csomagoljuk be selyem papirosba, aztán pedig rétegekben helyezzük el nem igen nagy dobozokba, az üresen maradt tereket selyempapírossal vagy pedig vattával töltjük ki. A szamóczát és málnát és málnát nem egészen érett állapotban nyeleikkel együtt a harnat elpárolgása után kell szedni. Szilva szállításnál a kosár alját szőlő vagy cseresznye-lombbal fedjük be. Erre aztán nyeleiket fordón felfelé rakjuk a gyümölcsöket. Az egyes réteget lombbal választjuk el egymástól. Nem ezészerű ötnél több réteget egymás felé rakni. Őszi barackokat előbb külön-külön puha, vékony papirosba csomagolunk, azután igen alacsony ládába vagy fűzkosarakba helyezzük rétegekben egymás felé, az egyes réteget papírossal, vagy vattával különítjük el egymástól. Alma és körte csomagolásnál is előbb az egyes gyümölcsöket külön-külön vékony papírral vesszük körül, azután rétegekben rakjuk ládába vagy hordóba, melynek alapja és fedele lécekből áll, hogy a levegő szabadon áramolhassék. Legalulra teszünk szalmát, a fölé rakjuk a gyümölcsöt rétegekben szoroson egymás mellé, hogy rázás ne legyen lehetséges, az egészet ugyancsak szalmával borítjuk le. Az őszi és téli gyümölcsöt, szállítás előtt rakásban látni kell hagyni, hogy nedveségének egy részét kiadja. Oly gyümölcsöt, melynek szállítása hosszabb ideig tart, papírba kell csomagolni. Asztali szőlőt legjobb kis fűzkosarakban szállítani, a kosarakat magas fedővel látjuk el, hogy az a szőlőre nyomást ne gyakoroljon. Csupán érett, de egészen száraz szőlőt választunk el ezéltalra, mert egyetlen nedves szőlő tönkre teszi az egész tartalmat.

Schwarze Seidentstoffe von 60 kr.

bis fl. 11-65 p. Meter — glatt und gemustert (ca. 180 versch. Qual.) — vers. roben- und stückweise, port- und zollfrei das Fabrik-Depot G. Henneberg (K. u. K. Hofief.) Zürich Muster umgehend. Brife kosten 10 kr. Porto. (1)

Meteorologiai adatok.

június 21—27 Nagyeneden

NB. Az adatok sorrendje: légnyomás közepe mm ten gerszínén, hőmérsék közepe, maximuma és minimuma C° nedves ég, borulat (bt=borult, bs=bors, dt=derült, ds=derős) legnagyobb szél (E—K—D—N 1—10 fokkal) (v = viharos. csapadék mm stb.

szombat.	64.4	16.2	+22.0	+08.6	66	ds	DK6	—
Vasárnap	62.1	19.4	29.0	08.0	60	ds	DK4	—
Hétfő	58.5	16.9	22.0	13.4	85	bt	E3	11.7 eső
Kedd	57.7	14.1	16.2	13.4	92	bt	D1	9.7 „
Szerda	60.3	16.5	22.6	08.5	60	ds	EN8	—
Csütörtök	61.2	16.8	22.8	11.0	67	bs	EN5	—
Péntek	58.7	19.3	28.6	08.4	67	ps	D2	—

Egész hétről. légny. 60.4 nőtt 0.7. hő +17.0 melege lett 2.6, összes csapadék 21.4 több 6.4 m. m.-rel.

Közi: Dr. F. D.

Felelős szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. **TÜRÖK BERTALAN.**
Kiadótulajdonos: **WOKÁL JÁNOS.**

Sz. 988—890. j. j. ig.

Árlejtési hirdetmény.

A Bethlen-főiskola ifjusága részére tanévenként szükséges 120—150 ezer cipő szállítására a főiskola jog- és jószágigazgatósági irodájában megtartandó árlejtést folyó évi július hó 2-ára szerdán délelőtti 11 órára hirdetem és jelzem, hogy a feltételek a megelőző napokon ugyanott megtekinthetők a zárt ajánlatok benyújthatók.

Nagyeneden. 1890. június 9.

Br. Splényi Henrik,
jogügy- és jószágigazgató.

3—3

Összetevések kiküldése végett csakis **PESTI Hírlap** irandó cím gyanánt.

PESTI HIRLAP

Legelterjedtebb, legkedveltebb és amellelt legelosóbb magyar napilap.

PESTI HIRLAP
Kormánytól és pártoktól független, demokratikus irányu politikai napilap.
Szabadelviség és függetlenség minden irányban: az a jelszó, melyhez hó maradt, immár 12-ik éve, mindig.

És hó marad ezenítől is.

Közkedveltség tekintetében vetélytárs nélkül áll.

Késégtelenül a **legbóvebb és változatosabb tartalmu** az összes napilapok közt.

Zene- és sorsolási mellékleteket egyedül a „Pesti Hírlap“ ad előfizetőinek.

Matatványszámokat

egy levelező-lapon nyilvánított óhajra egy hétiig ingyen és bérmentve küld a „Pesti Hírlap“ kiadóhivatala (Budapest, Nádor-utca 7. sz.)

Előfizetést kezdeni a hó bármely napjától lehet. — Az előfizetési pénzek a „Pesti Hírlap“ kiadóhivatalába küldendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 14 frt. | Fél évre 7 frt. | Negyedévre 3 frt 50 kr. | Egy hóra 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára Budapesten 4 kr., vidéken 5 kr.

Összetevések kiküldése végett csakis **PESTI Hírlap** irandó cím gyanánt.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, Nádor-utca 7. sz.

Szerk
Na
A KIAD
lap sze
közlem
Kia
Wokál J
az előf
bérmet
Kéziratok

Az is
Elhangzott
ért hálát re
talmakkal.
csönd váltá
áradt az
honába,
ket, a leg
eltanult nó
kerrel. A
annak gon
szen a leg
tározza me
nulumányai

Bizon
szegény sz
kevés van
nuló pály
közül egy-
emlékünk
kamatja. A
rényebb e
ban a fels
hallgatása
tehetségü
da van
fejlődik ki
sem mara
De k
szonyaiban
Szorgalom
minden p
lelni. A
közgyám

Emlé

Lászl
az Enyed
fordulván.
oláhal m
Axenti Ju
ditó ok e
Axen
nyira, mik
hozzájuk
hozzájuk f
Ezen
némileg
prefekt me
A p
várták, ha
A k
ban s álo
A
nyu zajra
Lás
Anna,
kifutnak
dombra,
nevü érd
Lás
?)